

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Eliseus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LXXIII. De natura peccati in genere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

dum se & naturam suam aliud esse non possit, quam defectus quidam voluntarius, privatio, vel carentia conformitatis ad legem. Dividitur in originale & personale: & hoc in actuale & habituale. Peccatum originale est privatio justitiæ & sanctitatis debite inesse singulis ex pacto factò à Deo cum Adamo. Peccatum personale, & actuale dicitur, quod propria operantis voluntate committitur. Peccatum denique habituale vocatur, quod post actuale per modum habitualis defectus & macule in anima perseverat, donec remissione deleatur. Nobis sermo erit de peccato personali & actuale: itaque fit in ordine

CONFERENTIA LXXIII.

De natura peccati in genere.

125. **C**ommunis & receptissima à Theologis est definitio peccati, quam tradit D. August. l. 22. contra Faustum c. 27. Peccatum est dictum, factum, vel concupitum contra legem Dei æternam. Quæ tamen non videtur comprehendere peccata omissionis, utpote quæ non sunt dictum aliquod aut factum, neque concupitum. Nihilominus sit

RESOLUTIO cum communi. Bona est definitio peccati, quod sit dictum, factum, vel concupitum contra legem Dei æternam.

Explicatur à D. Thom. 1. 2. q. 71. a. 6. hisce verbis: in qua definitione Augustinus posuit duo: unum, quod pertinet ad substantiam actus humani, quod est quasi materiale; cum dicit, dictum, factum, concupitum: aliud, quod pertinet ad rationem mali, quod

quod est quasi formale, cum dixit: contra legem Dei
eternam. Hæc D. Thom. sed paulò uberius de-
claratur à nostro *Patrit. hic. n. 2. & seqq.*

126. Dicitur itaque I. *Dictum, factum, concupitum.*
Ubi exprimitur materiale peccati, quod est actus
aliquis, vel omissio. Ubi adverte, quòd licet S.
Aug. directè solum exprimat materiale peccati
commissiōis, *dictum, factum, concupitum*; ob-
liquè tamen etiam comprehendit materiale peccati
omissionis (*non dictum, non factum, non concupi-
tum*) nam secundum Arist. affirmatio & negatio
reducuntur ad idem. Atque per hoc satisfit ratio-
ni in oppositum ante resolutionem propositæ.
Deinde pulchrè etiam ponit Sanctus illa tria: quia
omne peccatum aut in sola voluntate manet,
ut volitiones, intentiones, & desideria mala, &
ideo dicitur generatim, *concupitum*: aut verbo vel
signo erumpit, ut blasphemix, detractiones, men-
dacia; & dicitur generatim, *dictum*: aut etiam
ipso facto, seu opere externo patrat, & ideo
additur, *factum*: quæ tria aliàs ab aliis exprimun-
tur peccata cordis, oris, & operis. Cæterum nul-
lum dubium est, sanctum per *dictum, factum, con-
cupitum* intellexisse voluntarium, quod scilicet ex
prævia cognitione ac deliberatione intellectus, ac
libero voluntatis consensu sic dicitur, *fit, & concu-
piscitur*. Nam *lib. 3. Retract. c. 13.* & alibi sæpè re-
petit, usque ad voluntarium esse peccatum, ut
si voluntarium non sit, nullo modo peccatum sit.
Sensus ergò definitionis est. *Peccatum est defectus
voluntatis creature rationalis in operando. Deficit
autem creatura in operando contra legem Dei,*

commiffione, faciendo quæ prohibita, aut omiffione, non faciendo, quæ præcepta sunt: patet ergò bonitas & congruentia definitionis quoad primam partem, & materiale peccati.

127. Dicitur II. *Contra legem Dei æternam*. Ubi exprimitur formale, feu ratio formalis peccati, fcilicet ipsa malitia & inhonestas. Quamvis autem malitia moralis actus humani, quæ est ipsa ratio formalis constitutiva peccati jam alibi definita fit *privatio rectitudinis secundum rectam rationem, vel legem debitæ inesse*: adeoque in actu humano malo, feu peccato duplex fit malitia feu deformitas una contra rectam rationem, & altera contra Deum, quæ est præcipuè considerationis Theologicæ: & ideò S. Aug. convenientius definit peccatum per hoc, quod est *contra legem Dei æternam*, quàm ex hoc, quod est *contra rationem*. Unde rectè iterum

Dicitur III. *Dei æternam*, quæ est ipsa ratio & voluntas divina indefectibiliter ordinans honestum prætermiffa recta ratione & lege naturali vel positiva; quia nimirum hæ derivantur à lege divina æterna, tanquam radius à sole.

CONFERENCE LXXIV.

Utrum omne peccatum mortale avertat peccatorem à Deo, & convertat ad creaturam, ut finem ultimum?

128. **R**ESOLUTIO: Omne peccatum mortale continet implicitam saltem aversionem à Deo ut ultimo fine: & conversionem ad creaturam ut finem ultimum. Ita com. Doct. Theol.

D. Thom.